

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: UsI-4112/13-16

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

Broj: FM-U-3201-P-62-13/15-13-1

PRIMLJENO: NEPOŠTOM I PREKOPRISNO POŠTI

19-11-2015
dana: 19-11-2015 20

Omot u privitku: Primjerak 1 Priloga

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivani Horvat, uz sudjelovanje Božice Bilen, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Duška Zimonje, iz Zagreba, Zeleni trg 2, kojeg zastupa opunomoćenik Ivan Delić odvjetnik u Zagrebu, Miramarska 32/6, protiv tuženika Republike Hrvatske Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, u Zagrebu, Ulica Kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, nakon održane usmene i javne rasprave, 21. listopada 2015.,

presudio je

- I. Tužbeni zahtjev se djelomično usvaja.
Poništava se točka II., III. i IV. Odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, SI-62/13 od 20. lipnja 2013. te točka V. navedene Odluke u dijelu kojim je tužitelju naloženo da svoje privatne poslove uredi sukladno obvezama propisanim u članku 14. stavku 1. ZSSI-a.
- II. U preostalom dijelu, kojim se zahtijeva poništavanje točke I., i VI. te preostalog dijela točke V. navedene Odluke, tužbeni zahtjev se odbija.
- III. Nalaže se tuženiku da u roku od 60 dana od dostave pravomoćne presude donese novu odluku o sankciji.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika, donesenoj na sjednici 20. lipnja 2013. (u Odluci pogrešno naznačeno 22. svibnja 2013.) odlučeno je da stupanjem tužitelja na dužnost ravnatelja poslovne jedinice Tehnologija HRT, prije proteka 12 mjeseci od dana prestanka obnašanja dužnosti člana Vijeća za elektroničke medije predstavlja povredu članka 20. stavka 1. ZSSI (točka I. izreke), da je tužitelj istovremenim obnašanjem dužnosti člana Vijeća za elektroničke medije i dužnosti člana uprave odnosno direktora trgovačkog društva Connecto Artis d.o.o. postupio protivno članku 14. stavku 1. ZSSI (točka II. izreke), da je propuštanjem prenošenja upravljačkih prava na temelju udjela u vlasništvu (kapitalu) trgovačkog društva Connecto Artis d.o.o., na drugu osobu ili na posebno tijelo odnosno na povjerenika za vrijeme obnašanja dužnosti člana Vijeća za elektroničke medije tužitelj postupio suprotno članku 16. stavku 1. ZSSI (točka III. izreke), te se za povrede ZSSI-a, opisane pod točkama I., II. i III. ove izreke, obnašatelju dužnosti Duku Zimonji izriče sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI-a – obustava isplate dijela neto mjesečne plaće, u ukupnom iznosu od 7.000,00 kuna, koja će trajati dva mjeseca i izvršit će se u 2 (dva) jednaka mjesečna obroka (točka IV. izreke). Na temelju članka 20. stavka 3. ZSSI-a, naloženo je obnašatelju dužnosti Dušku Zimonji da u roku od 30 dana od dana primitka ove odluke, svoje privatne poslove uredi sukladno obvezama propisanim u članku 14. stavku 1. ZSSI-a, te da razriješi situaciju

sukoba interesa koja proizlazi iz stupanja na dužnost ravnatelja poslovne jedinice Tehnologija HRT-a (točka V. izreke), te će se na temelju članka 20. stavka 5. ZSSI-a predmet dostaviti nadležnom državnom odvjetništvu radi pokretanja prekršajnog postupka protiv tužitelja, Hrvatske radiotelevizije i odgovorne osobe u Hrvatskoj radioteleviziji (glavni ravnatelj HRT-a), zbog povrede članka 20. stavka 1. ZSSI-a (točka VI. izreke).

U pravodobno podnesenoj tužbi i tijekom spora tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika te u bitnome navodi da je Agencija za elektroničke medije još dana 21. travnja 2011. zatražila mišljenje o tome jesu li članovi VEM-a dužnosnici, o čemu je tuženik donio zaključak, kojim se davanje mišljenja o tome jesu li članovi VEM-a dužnosnici privremeno odlaže u pismohranu, dok državna tijela ne dostave tuženiku popis osoba koji podliježe imenovanju, izboru ili potvrdi. Citira članak 52. stavak 3. ZSSI-a prema kojem će državna tijela iz članka 3. stavka 2. dostaviti Povjerenstvu popis osoba koje podliježu imenovanju, izboru ili potvrdi najkasnije u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona. Nadalje navodi da je iz same odluke Sabora Republike Hrvatske o imenovanju tužitelja (Narodne novine, broj: 70/12.) jasno da tužitelj nije imenovan na dužnost kao dužnosnik, kako to zahtjeva članak 3. stavak 2. ZSSI-a nego je imenovanje tužitelja učinjeno u skladu sa Zakonom o elektroničkim medijima, a niti u navedenom Zakonu ne postoji odredba da bi član vijeća bio dužnosnik. Navodi kako je činjenica da Hrvatski sabor obavlja brojna imenovanja, ali samim tim imenovanjem, imenovane osobe ne postaju državni dužnosnici, niti dužnosnici u smislu ZSSI-a. Kao primjer navodi da članove Programskog vijeća HRT-a i Nadzornog odbora HRT-a imenuje Hrvatski sabor, ali da oni nisu državni dužnosnici, niti dužnosnici u smislu ZSSI-a, koji stav je javno iznio i sam tuženik, a da niti jednim zakonom, kao niti odlukom o imenovanju tužitelj nije određen dužnosnikom. Smatra kako članovi Ravnateljstva nisu Uprava, niti po ovlastima niti po djelokrugu rada, te da je jedina osoba ovlaštena zastupati HRT, Glavni ravnatelj. Također u odnosu na točku II. i II. izreke osporavane odluke, ističe da tužitelj Odlukom od 22. svibnja 2013. nije bio pozvan da se očituje na okolnost njegovog statusa u društvu Connecto Artis, niti je tužitelju ukazano da bi to bilo predmet odlučivanja pred Povjerenstvom.

Predlaže da Sud tužbu uvaži i poništi osporavano rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom spora ponavlja navode iz obrazloženja osporavanog rješenja te u bitnome navodi da su točni navodi tužitelja da je Povjerenstvo u ranijem sazivu čiji je sastav bio određen članovima koji su bili izolirani sukladno odredbama ranije važećeg Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine, broj: 163/03., 94/04., 48/05., 141/06., 60/08., 38/09. i 92/10.) donijelo Zaključak o predmetu M-3/11 od 14. travnja 2011. kojim se davanje mišljenja na zahtjev Agencije za elektroničke medije o tome da li su članovi Vijeća za elektroničke medije dužnosnici u smislu ZSSI-a, privremeno odlaže u pismohrani tuženika, dok tijela iz članka 3. stavka 2. ZSSI-a, ne dostave tuženiku popis osoba koje podliježu imenovanju, izboru ili potvrdi, a najkasnije u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ZSSI-a. Nadalje ističe da se u navedenom Zaključku ujedno ukazuje da ukoliko bi predsjednik Vijeća za elektroničke medije, koji je ujedno i ravnatelj Agencije za elektroničke medije bio utvrđen dužnosnikom od strane nadležnih tijela u smislu članka 3. stavka 2. ZSSI-a, isti bi se, povodom činjenica opisanim u postavljenom zahtjevu za davanje mišljenja tuženika, našao u sukobu interesa. Nadalje, ističe da je tužitelja za obnašanje javne dužnosti člana Vijeća za elektroničke medije imenovao Hrvatski sabor. Navodi da s obzirom da do dana donošenja Odluke tuženika o pokretanju postupka odlučivanja o sukobu interesa u odnosu na obnašatelja dužnosti Duška Zimonju od 22. svibnja 2013. Hrvatski sabor nije dostavio tuženiku popis osoba koje podliježu izboru ili imenovanju u smislu ispunjavanja svoje obveze propisane u članku 52. stavku 3. ZSSI-a, iako je do stupanja navedenog Zakona na snagu pa do donošenja te Odluke prošlo više od dvije godine, Povjerenstvo je na temelju članka 28. ZSSI-a, a u svrhu učinkovite provedbe

navedenog Zakona i ostvarivanja njegove svrhe, protumačilo relevantne odredbe Zakona o elektroničkim medija na temelju kojih je utvrdilo razloge zbog kojih smatra da se obnašanje javne dužnosti člana Vijeća za elektroničke medije, ima smatrati obnašanjem dužnosti u smislu obveze podvrgavanja odredbama ZSSI-a. Ukazuje na navede iz obrazloženja odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I-2414/2011., U-I-3890/2011, U-I-4720/2012 od 7. studenog 2012. Navodi da prilikom utvrđivanja da li se članovi Vijeća za elektroničke medije imaju smatrati dužnosnicima u smislu obveze postupanja sukladno odredbama ZSSI-a, tuženik je pošao od zakonom propisane svrhe osnivanja, te djelokruga rata i nadležnosti Agencije za elektroničke medije, te ovlasti koje su u tom Zakonu dodijeljene Vijeću za elektroničke medije. Navodi kako je tuženik utvrdio da se obnašanje dužnosti člana Vijeća za elektroničke medije nedvojbeno ima smatrati obnašanjem javne dužnosti, koja u sebi sadrži specifične regulatorne ovlasti. Nadalje osnovna pravila i standardi koji se primjenjuju u specifičnom području sukoba interesa tumače da je sa izvršavanjem regulatornih ovlasti, prirodno povezan određeni koruptivni rizik, stoga tuženika smatra da svrha kojoj odredbe ZSSI moraju služiti nalaže da se obnašatelji dužnosti koje sadrže regulatorne ovlasti, nužno moraju podvrgnuti pravnim pravilima o sprječavanju sukoba interesa, odnosno u pravnom sustavu Republike Hrvatske, odredbama ZSSI-a.

Stoga predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja Sud je izvršio uvid u spis kao i spis tuženika koji sadrži podatke o činjeničnom stanju utvrđenom u upravnom postupku, te je održao usmenu i javnu raspravu.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud ocjenjuje da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

Sukladno članku 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj: 26/11., 12/12., 126/12., dalje: Zakon) ovim se Zakonom uređuje sprječavanje sukoba između privatnog i javnog interesa u obnašanju javnih dužnosti, uređuju se obveznici postupanja prema odredbama ovog Zakona, obveza podnošenja i sadržaj izvješća o imovinskom stanju, postupak provjere podataka iz tih izvješća, trajanje obveza iz ovog Zakona, izbor, sastav i nadležnost Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa te druga pitanja od značaja za sprječavanje sukoba interesa (stavak 1.).

Svrha ovog Zakona je sprječavanje sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti, sprječavanje privatnih utjecaja na donošenje odluka u obnašanju javnih dužnosti, jačanje integriteta, objektivnosti, nepristranosti i transparentnosti u obnašanju javnih dužnosti te jačanje povjerenja građana u tijela javne vlasti (stavak 2.).

Prema članku 3. Zakona dužnosnici u smislu ovoga Zakona su: 1. Predsjednik Republike Hrvatske, 2. predsjednik i potpredsjednici Hrvatskoga sabora, 3. zastupnici u Hrvatskom saboru, 4. predsjednik i članovi Vlade Republike Hrvatske (potpredsjednici i ministri u Vladi Republike Hrvatske), 5. predsjednik, zamjenik predsjednika i suci Ustavnog suda Republike Hrvatske, 6. zamjenici ministra, 7. predstojnik Ureda predsjednika Vlade Republike Hrvatske, 8. predstojnici državnih ureda, 9. glavni ravnatelj policije, 10. ravnatelj Porezne uprave, 11. ravnatelj Carinske uprave, 12. glavni inspektor Državnog inspektorata, 13. glavni državni revizor i njegovi zamjenici, 14. guverner, zamjenik guvernera i viceguverner Hrvatske narodne banke, 15. pučki pravobranitelj i njegovi zamjenici, 16. pravobranitelj za djecu i njegovi zamjenici, 17. pravobranitelj za ravnopravnost spolova i njegovi zamjenici, 18. pravobranitelj za osobe s invaliditetom i njegovi zamjenici, 19. tajnik Hrvatskoga sabora, 20. glavni tajnik Vlade Republike Hrvatske, 21. glavni tajnik Ustavnog suda Republike Hrvatske, 22. tajnik Vrhovnog suda Republike Hrvatske, 23. zamjenik tajnika Hrvatskoga sabora, 24. zamjenik glavnog tajnika Vlade Republike Hrvatske, 25. zamjenik predstojnika Ureda predsjednika Vlade Republike Hrvatske, 26. pomoćnici ministara, 27. glasnogovornik Vlade Republike Hrvatske, 28. ravnatelj državnih upravnih organizacija, 29.

ravnatelj i zamjenici ravnatelja Agencije za upravljanje državnom imovinom, 30. ravnatelj i pomoćnici ravnatelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, 31. direktor, zamjenik direktora i pomoćnici direktora Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, 32. ravnatelj i pomoćnici ravnatelja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, 33. glavni državni rizničar, 34. predstojnik Ureda predsjednika Hrvatskoga sabora, 35. ravnatelj i direkcija Vlade Republike Hrvatske te ravnatelj i zavoda koje imenuje Vlada Republike Hrvatske, 36. dužnosnici u Uredu predsjednika Republike Hrvatske koje imenuje Predsjednik Republike Hrvatske sukladno odredbama posebnog zakona i drugih pravnih akata, 37. načelnik i zamjenici načelnika Glavnog stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske, 38. glavni inspektor obrane, 39. zapovjednici i zamjenici zapovjednika grana Oružanih snaga Republike Hrvatske i Zapovjedništva za potporu, ravnatelj i zamjenik ravnatelja Hrvatskoga vojnog učilišta te zapovjednik Obalne straže Republike Hrvatske, 40. predsjednik, potpredsjednici i članovi Državnoga izbornog povjerenstva Republike Hrvatske, 41. predsjednici i članovi uprava trgovačkih društava koja su u većinskom državnom vlasništvu, 42. župani i gradonačelnik Grada Zagreba i njihovi zamjenici, 43. gradonačelnici, općinski načelnici i njihovi zamjenici, 44. predsjednik, zamjenici i članovi Državne komisije za kontrolu postupka javne nabave, 45. predsjednik i članovi Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa (stavak 1.).

Odredbe ovog Zakona primjenjuju se i na obnašatelje dužnosti koje kao dužnosnike imenuje ili potvrđuje Hrvatski sabor, imenuje Vlada Republike Hrvatske ili Predsjednik Republike Hrvatske, osim osoba koje imenuje Predsjednik Republike Hrvatske u skladu s odredbama Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske (stavak 2.).

Odredbe iz članka 8., 9. i 10, glave III, članka 42. do 46. i članka 55. stavka 3. ovog Zakona odgovarajuće se primjenjuju i na rukovodeće državne službenike koje imenuje Vlada Republike Hrvatske na temelju prethodno provedenog natječaja (stavak 3.).

Člankom 52. stavkom 3. Zakona propisano je da će državna tijela iz članka 3. stavka 2. ovog Zakona dostaviti Povjerenstvu popis osoba koje podliježu imenovanju, izboru ili potvrdi najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Imajući u vidu cjelinu odredbi članka 3. Zakona, sud nalazi da isti ne sadrži taksativan popis osoba na koje se Zakon primjenjuje, već se isti odnosi na dužnosnike izrijekom navedene u stavku 1. te na obnašatelje dužnosti koje kao dužnosnike imenuje ili potvrđuje Hrvatski sabor, imenuje Vlada RH ili Predsjednik RH (osim osoba koje imenuje Predsjednik RH u skladu s odredbama Zakona o službi u oružanim snagama RH), dok se pojedine odredbe Zakona odgovarajuće primjenjuju i na rukovodeće državne službenike koje imenuje Vlada RH na temelju prethodno provedenog natječaja.

Interpretacija odredbi članka 3. Zakona koju tužitelj iznosi u tužbi je prema ocjeni ovoga suda sasvim pogrešna. Naime, kada bi bilo točno tumačenje tužitelja da se odredbe stavka 1. i stavka 2. članka 3. odnose na isti krug osoba, bilo bi bespotrebno člankom 52. stavkom 3. Zakona propisivati obvezu državnih tijela iz članka 3. stavka 2. Zakona da dostave Povjerenstvu popis osoba koje podliježu imenovanju, izboru ili potvrdi, jer bi taj popis već bio sadržan u stavku 1.

Nadalje, uzimajući u obzir stipulaciju odredbi članka 3. stavka 2. i članka 52. stavka 3. Zakona, kao i ciljeve donošenja Zakona o sprječavanju sukoba interesa kako su navedeni u članku 1. Zakona, ovaj sud nalazi da popis iz članka 52. stavka 3. Zakona nema značaj konstitutivnog akta, već predstavlja samo pomoćno sredstvo koje bi tuženiku trebalo olakšati obavljanje poslova iz njegove nadležnosti, odnosno spriječiti da tuženik „previđi“ nekog obnašatelja dužnosti na kojeg se Zakon primjenjuje. Stoga na zakonitost odluke tuženika nije od utjecaja okolnost da Hrvatski sabor nije u propisanom roku dostavio tuženiku popis sukladno članku 52. stavku 3. Zakona. Naime, tuženik je kao tijelo nadležno za provedbu Zakona o sprječavanju sukoba interesa ovlašten i dužan tumačiti zakonske odredbe, kako bi ih

mogao pravilno primijeniti. To stoga što svaka primjena zakona nužno pretpostavlja i njegovo tumačenje, a način na koji tuženik tumači i primjenjuje zakonske odredbe nadzire nadležan upravni sud u slučaju pokretanja upravnog spora.

Prema ocjeni suda tuženik je u konkretnom slučaju pravilno primijenio odredbu članka 3. stavka 2. Zakona, kada je utvrdio da se odredbe Zakona primjenjuju na člana Vijeća za elektroničke medije kao obnašatelja dužnosti kojeg imenuje Hrvatski sabor, imajući u vidu da je sukladno članku 66. i 67. Zakona o elektroničkim medijima (Narodne novine, broj: 153/09. i 84/11.) Agencija za elektroničke medije (u daljnjem tekstu: Agencija) samostalna i nezavisna pravna osoba s javnim ovlastima upisana u sudski registar, da Agencija donosi statut koji potvrđuje Hrvatski sabor, da Vijeće za elektroničke medije upravlja Agencijom te obavlja zadaće regulatornog tijela u području elektroničkih medija pri čemu Vijeće u svojem radu ima ovlasti upravnog vijeća u smislu Zakona o ustanovama te objavljuje godišnje izvješće o svom radu i podnosi ga Hrvatskom saboru. Predsjednika i ostale članove Vijeća imenuje i razrješava Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske te se isti imenuju na razdoblje od pet godina te mogu biti ponovo imenovani.

Nadalje, člankom 20. stavkom 1. Zakona propisano je da dužnosnik u roku od jedne godine nakon prestanka dužnosti ne smije prihvatiti imenovanje ili izbor ili sklopiti ugovor kojim stupa u radni odnos kod pravne osobe koja je za vrijeme obnašanja mandata dužnosnika bila u poslovnom odnosu ili kad u trenutku imenovanja, izbora ili sklapanja ugovora iz svih okolnosti konkretnog slučaja jasno proizlazi da namjerava stupiti u poslovni odnos s tijelom u kojem je obnašao dužnost.

Člankom 4. stavkom 3. Zakona propisano je da se poslovni odnos u smislu ovog Zakona odnosi na ugovore o javnoj nabavi, državne potpore i druge oblike stjecanja sredstava od tijela javne vlasti, na koncesije i ugovore javno-privatnog partnerstva, osim državnih potpora u slučaju elementarnih nepogoda.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj prije proteka 12 mjeseci od dana prestanka obnašanja dužnosti člana Vijeća za elektroničke medije prihvatio izbor odnosno imenovanje za ravnatelja poslovne jedinice Tehnologija HRT-a, te je HRT-om sklopio ugovor o radu za navedenu dužnost.

Imajući u vidu činjenicu da je HRT javna ustanova čija su tijela Glavni ravnatelj, Ravnateljstvo HRT-a, nadzorni odbor HRT-a i Programsko vijeće HRT-a, da Ravnateljstvo čine Glavni ravnatelj i ravnatelji ustrojbenih jedinica HRT (Program, Produkcija, Tehnologija i Poslovanje), da sukladno Statutu HRT-a ravnatelj poslovne jedinice rukovodi poslovnom jedinicom, provodi odluke Glavnog ravnatelja HRT-a i poslovni plan HRT-a u poslovnoj jedinici kojom rukovodi, nadzire troškove odobrene za poslove iz djelokruga ustrojbene jedinice kojom rukovodi i odgovara za njih, realizira utvrđeni plan ulaganja u razvoj ustrojbene jedinice, obavlja i druge poslove u skladu sa zakonskim propisima, Statutom, općim aktima HRT-a i odlukama i danim ovlastima Glavnog ravnatelja HRT-a te je odgovoran Glavnom ravnatelju HRT-a za zakonitost i poslovanje ustrojbene jedinice, po ocjeni ovog Suda, pravilan je zaključak tuženika da imenovanje i stupanje u radni odnos tužitelja, neposredno po prestanku obnašanja dužnosti u tijelu s javnim ovlastima, u ravnateljstvo HRT-a, odnosno u javnu ustanovu nad kojom je kao član Vijeća za elektroničke medije izvršavao te javne ovlasti, predstavlja postupanje suprotno članku 20. stavku 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa.

U vezi s navedenim ističe se da iz samih navoda tužitelja proizlazi da je i kod tužitelja postojala dvojba smatraju li se članovi Vijeća za elektroničke medije dužnosnicima u smislu Zakona o sprječavanju sukoba interesa, budući da sam navodi da je upit te vrste 21. travnja 2011. postavljen Povjerenstvu od strane Agencije za elektroničke medije, a na koji nije odgovoreno. Stoga, po ocjeni ovog suda, tužitelj se ne može ekskulpirati od odgovornosti da prije nego je prihvatio imenovanje i stupio u radni odnos s HRT-om, u skladu s člankom 6.

trebao zatražiti mišljenje Povjerenstva, jer obveza traženja prethodnog mišljenja, sukladno navedenoj odredbi Zakona, postoji, u slučaju dvojbe, za svakog dužnosnika.

Stoga je, temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12. i 152/14. - dalje: ZUS) odlučeno kao u točki II. izreke presude.

Konačno, osnovano prigovara tužitelj da tuženik tužitelja, u skladu s Odlukom o pokretanju postupka od 22. svibnja 2013., nije pozvao na očitovanje u vezi okolnosti njegova statusa u društvu Connecto Artis d.o.o, niti je tužitelju ukazano da bi isto bilo predmet ocjene pred Povjerenstvom. S tim u vezi ističe se da se postupak pred Povjerenstvom provodi u skladu sa odredbom članka 39. Zakona, kao posebnog propisa, a prema kojem je obveza Povjerenstva da o pokretanju postupka iz stavka 1. navedenog članka izvršiti dužnosnika te obvezno zatraži njegovo očitovanje o navodima prijave koje je dužnosnik dužan dostaviti Povjerenstvu u roku od 15 dana od primitka pisanog zahtjeva.

Kako iz Odluke o pokretanju postupka od 22. svibnja 2013. proizlazi da okolnost tužiteljeva statusa u društvu Connecto Artis d.o.o. u vrijeme obnašanja dužnosti člana Vijeća za elektroničke medije, nije navedena u predmetnoj Odluci o pokretanju postupka, to tužitelj osnovano prigovara da nije imao saznanja da bi navedeno bilo predmet odlučivanja pred Povjerenstvom, odnosno da je u vezi s istim postupak uopće bio pokrenut. Isto tako napominje se da činjenica što je tužitelj za navedeno saznao na sjednici Povjerenstva 20. lipnja 2013., ne opravdava postupanje tuženika da i u tom dijelu donosi konačnu Odluku o mogućem postupanju protivno Zakonu o sprječavanju sukoba interesa, budući da tužitelj suštinski nema mogućnost adekvatne pripreme, a niti Zakonom zajamčenog roka od 15 dana za očitovanje. Ovo stoga što se u tom slučaju ne radi o dodatnom isticanju okolnosti koje mu idu u prilog, već o prvom očitovanju dužnosnika u vezi s njegovim djelovanjem, za koje dužnosnik nije imao saznanja da je predmet postupka pred Povjerenstvom, odnosno, u vezi s kojim je Povjerenstvo pribavljalo činjenice i dokaze sukladno članku 39. stavku 5. Zakona.

Također, ne može se prihvatiti niti kao valjano obrazloženje o izrečenoj sankciji, budući da je ista izrečena uzevši u obzir sve povrede Zakona sadržane u točkama I., II. i III. izreke osporavane Odluke.

Stoga je temeljem članka 58. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u točki I. izreke presude.

Kako se odluka o sankciji temelji na diskrecijskoj odluci tuženika, temeljem članka 81. stavak 2. ZUS-a tuženik je dužan donijeti novu odluku o sankciji u roku od 60 dana od dostave pravomoćne presude pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama suda te je stoga odlučeno je kao u točki III. izreke presude.

Imajući u vidu sve navedeno, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 21. listopada 2015.

Sudac:
Ivana Horvat, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Žalba odgađa izvršenje presude (članak 66. i članak 70. Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

1. Odvjetnik Ivan Delić, 10 000 Zagreb, Miramarska 32/6

2. Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa, 10 000 Zagreb, Ulica Kneza Mutimira 5
3. U spis

Za točnost opravka – ovlaštenu službenik:
Martina Reb

